

nemføre hele det store Kontorarbejde, det administrative Arbejde, som disse Foranstaltninger, jeg nævner her, kræver. Dernæst skal Jordlovsudvalgets Medlemmer rejse rundt i Landet og skrive Slutsedler og Kontrakter for de enkelte Parcellisters Vedkommende, og det kræver baade Rejsudgifter, Ophold derude o. s. v.

Til denne Administration har Staten maattet ofre følgende Summer. For Finansaaret 1919—20 er den samlede Sum 18 501 Kr., for Finansaaret 1920—21 62 186 Kr. og for Finansaaret 1921—22 90 635 Kr. For at redegøre for den sidste Sum, som er den største, fordi det er i det Aar, den store Administration er foregaaet, skal jeg nævne enkelte af Hovedsummerne. Der er Vederlag til Rigsdagen for Belysning, Varme m. m. i Udvalgets Kontorer 1 914 Kr., Lønninger til Kontorpersonalet og ekstra Hjælp 31 498 Kr.; Rengøring af Lokalerne 310 Kr.; almindelige Kontorudgifter 11 339 Kr. Dernæst kommer der en Post, som er af megen Interesse for Offentligheden, og som er blevet drøftet stærkt: Dagpenge, Rejsegodtgørelse samt Portoudgifter for Jordlovsudvalgets samtlige Medlemmer 14 706 Kr. Saa er der Nyanskaffelser af Kontorinventar 3 413 Kr.; Bekendtgørelser i Dagbladene 8 381 Kr. — det er en meget betydelig Post, men vi kommer rent galt efter med Pressen, hvis vi ikke averterer i næsten alle Bladene; trods al Tale om Statssparsommelighed er det et Omraade, hvor der ikke maa spares. Dagpenge og Rejsegodtgørelse til Landinspektørerne for Deltagelse i Udstykningsmøder samt Vederlag for Vurderingskort udgør 6,200 Kr., og Udgifter i Anledning af Samarbejdet med Landsforeningen „Bedre Byggeskik“ 4 100 Kr. Endelig beløber Udgifter til Vurderingsraadene for Vurdering af disse Parceller omkring i Landet sig til en Sum af 8 700 Kr. Tilsammen giver det en Sum af 90 635 Kr.

Jeg har givet disse Oplysninger for at overlade til den høje Rigsdag at dømme om, hvorvidt den Administration med Rette kan betegnes som dyr, og fordi jeg nødvendig vil have, at Jordlovsudvalget betegnes som en Institution, som der hviler en vis Hemmelighedsfuldhed over. Hvis det interesserer, kan jeg yderligere føje til, at min Løn som Formand for Jordlovsudvalget er 5 000 Kr. om Aaret; hvorvidt Lønnen er for stor i Forhold til det Arbejde, der paahviler mig i saa Henseende, kan jeg ikke udtale mig om, det kan Rigsdagen dømme om. Jeg har nævnt dette for at

prøve at rive det Hemmelighedens Slør i Stykker, som det ærede Medlem Hr. Ulrich mente hvilede over dette Udvalg.

Hvis man nu sammenholder Fordelene og Mangleterne ved de to Systemer, vil jeg indrømme, at efter Loven af 22. Juni 1917 har den enkelte den Fordel, at han selv søger sig en Virkeplads ud. Han bestemmer, saavidt det er muligt, selv, hvor han vil bygge og bo og prøver personlig at handle sig til Rette om sit fremtidige Hjem. Deri ligger der meget tiltalende og rigtigt; men det viser sig, at det ogsaa har sine store Farer. Det har nemlig Gang paa Gang vist sig, at dette, at Køberen stod blottet for Modstandskraft overfor Sælgeren, har ført til, at Udstykningsforeningerne tog Affære, og den allerneste Jord, der i Henhold til Loven af 22. Juni 1917 bliver købt og udstykket, bliver ikke købt af den enkelte, han bestemmer ikke, at netop dér vil han bo, men han henvender sig til en af de Udstykningsforeninger, der virker i hans Amt, med Anmodning om at faa en af den indkøbt Lod, som Udstykningsforeningen kan købe billigere, end han selv er i Stand til. Derved bliver Forskellen mellem den Udstykning, der foregaa af de offentlige Arealer, og Udstykningen af Arealer efter Loven af 22. Juni 1917, ikke særlig stor. Vedkommende har i hvert Fald ogsaa efter Loven af 4. Oktober 1919 den Frihed, at han kan søge om at faa Andel i Udstykningen af den og den Gaard. Hvis der er Plads til ham, faar han det, om han ellers er kvalificeret, og ellers kan han frit vælge, om han vil ty hen til en anden Egn, hvor der er Jord til Raadighed. Akkurat paa samme Maade er han stillet overfor Udstykningsforeningernes Jorderhvervelse. Jeg nævner det, fordi det er et af de Omraader, hvor jeg synes, Loven af 22. Juni 1917 byder en Fordel, som dog ogsaa er forbundet med en Fare. En anden Vanskelighed, som jeg vil gøre opmærksom paa i denne Forbindelse, er den Usikkerhed, der fremkommer for den, som vil benytte denne Lov. Han skal for det første købe Jorden et Aar i Forvejen for at faa Statslaan; han ved ikke, hvor stort Laanet bliver, og han ved heller ikke, om han faar noget Byggetilskud. Han skal skaffe en Slutseddel paa Jorden under Forbehold af, at han kommer ind under Loven, saa at han i det hele taget kan gaa i Gang med Arbejdet. Det er usikre Vilkaar. Jeg peger paa dette, fordi det har den allerstørste Betydning; der er nemlig ikke ret mange, som køber selv, der er saa indsigtfulde, at de tager alle mulige Forbehold med Hen-